

[Ole Bjørn Kraft.]

modtaget i Udvalget, har ikke overbevist os om, at den højtærede Udenrigsminister saa rigtigt i denne Sag. Tværtimod har de kun bestyrket mit Parti i Overbevisningen om, at hvis vi alene ratificerer denne Konvention uden Hensyn til, om der blandt de 14 Stater, der skal ratificere den, inden den træder i Kraft, findes en vaabenproducerende Stat, med hvem vi konkurrerer, vil vi ofre betydelige økonomiske Interesser paa en politisk Idés Alter, uden at opnaa noget virkeligt, noget reelt til Fremme af denne Idé. Ligesom mit Parti er Modstander af en isoleret Afrustning, fordi vi mener, at en saadan kun vil bringe Danmark som Offer paa Afrustningsideens Alter, er vi ogsaa Modstandere af her at gaa frem paa en Maade, der vil forringe den danske Produktions Arbejdsvilkkaar, bringe Arbejdsløshed over de Arbejdere, der har Beskæftigelse ved den, uden at vi derved i Virkeligheden opnaar paa nogen som helst effektiv Maade at fremme den Tanke, der ligger bagved denne Konvention, og som mit Parti fuldt ud kan tiltræde. En saadan fanatisk og virkelighedsfjern Politik vil vi fra vor Side altid modsætte os, hvad enten den findes paa den ene eller den anden Side. Vor Tilslutning til Konventionen maatte derfor være afhængig af, at den ogsaa tiltraadtes af en Række andre Vaabenproduktionsstater.

Jeg kan ogsaa udtrykke vor Tanke paa den Maade, at vi indtager nøjagtigt samme Standpunkt i denne Sag, som den socialdemokratiske engelske Regering indtager for Englands Vedkommende. Under Sagens første Behandling her i Tinget var den højtærede Udenrigsminister meget glad for det Tilsagn, som forelaa i Folkeforbundet med Hensyn til Konventionens Ratifikation. De Oplysninger, som nu foreligger for os, og som vi har faaet i Udvalget, gør det vist tvivlsomt, om den højtærede Udenrigsminister stadig er lige saa glad. Jeg tror i Virkeligheden, at baade det ærede Medlem Hr. Moltesen og jeg i dette Øjeblik er nok saa glade for de Oplysninger, som nu foreligger. Det er blevet meddelt, at den engelske Regering har i Sinde at ratificere Konventionen, men den har rigtignok gjort Ratifikationen afhængig af, at en lang Række Stater, som England konkurrerer med paa Vaabenfabrikationens Omraade, ogsaa ratificerer den, altsaa ganske nøjagtigt det Standpunkt, som vi har indtaget for Danmarks Vedkommende, og derfor falder de Synspunkter til Jorden, som blev gjort gældende under Sagens første Behandling, hvor man netop henviste til,

at naar England kunde, hvorfor kunde vi saa ikke ogsaa tiltræde og ratificere uden Forbehold.

Det er derfor ogsaa med Tilfredshed, vi i Udvalget har konstateret, at vort Synspunkt har vundet øget Tilslutning, og det Ændringsforslag, som vi i Dag behandler, er jo et Udtryk herfor, idet det nu fastslaaes, at Konventionen først skal træde i Kraft for Danmarks Vedkommende, naar den ogsaa er traadt i Kraft for Sverige og for Svejts. Vi kunde meget have ønsket, at det Forbehold, som indbefattes heri, ogsaa var blevet udstrakt til nogle andre Lande, og vi har i Udvalget udtalt Ønske om, at vort Forbehold ogsaa skulde gælde for Belgiens og for Englands Vedkommende, men da vi ikke har kunnet vinde Tilslutning hertil og Udfaldet af en Afstemning paa Forhaand var givet, og da vi meget vel kan indse Ønskeligheden af, at Beslutningen om at ratificere en saadan international Konvention træffes enstemmigt, har vi ikke stillet Ændringsforslag, men kan under de givne Forhold anbefale at stemme for Udvalgets Ændringsforslag.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne bede den højtærede Udenrigsminister fra denne Talerstol bekræfte, hvad han allerede sagde under Sagens første Behandling, at det ikke er Ministeriets Hensigt at skride til nogen Ændring i Offentliggørelsen af Oplysninger om vor Eksport, før Konventionen er traadt i Kraft for Danmarks Vedkommende.

Det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen fremdrog under Debatten de sidste Tidens Begivenheder med Hensyn til Rekyllriffel Syndikatets Standsning. Paa den givne Foranledning vil jeg sige, at vi ikke havde ønsket at debattere denne Sag her i Salen i Dag, men naar man fra radikal Side ønsker det, finder jeg, at jeg maa vente med at fremsætte de Synspunkter, jeg har i Sinde at fremsætte paa dette Omraade, indtil jeg har hørt den højtærede Udenrigsministers Redegørelse, saafremt Udenrigsministeren vil imødekomme det Ønske, der er fremsat af det ærede Medlem.

Jeg skal altsaa slutte med at anbefale mit Parti at stemme for Udvalgets Ændringsforslag.

Udenrigsministeren (*P. Munch*): Jeg kan udtale min Glæde over, at det er lykkedes at samle Udvalget til en enstemmig Beslutning i denne Sag. Det er imidlertid sket derved, at der er tilføjet et Forbehold med Hensyn til Ratifikationens Ikrafttræden, dens praktiske Følger, et Forbehold, som gaar ud paa, at først i det Øjeblik Ratifika-